

[Schröder.]

Tid var med til at fremsende Ønske til Ministeriet om at faa dette Brandbidrag forhøjet. Jeg ser nu, jeg har taget fejl, og jeg er ked af, at jeg skal tage noget tilbage af, hvad jeg sagde ved første Behandling, navnlig da det, jeg sagde, var rosende over for de Konservative. Jeg er ked af at skulle trække noget fra i min Ros over for det ærede Parti, for i Københavns Kommune plejer de Konservative jo at sige, at de lige saa fuldt som vi andre varetager hele Befolkningens Tarv og ikke enkelte Klasers; men nu har det ærede Medlem altsaa Ret i, at der paa en eller anden Pagina i Borgerrepræsentationens Forhandlinger staar, at de Konservative har ment, at det var hele Befolkningen, der skulde udrede dette Bidrag til Brandvæsenet, medens Grundejerne, som er de mest interesserede, og som nærmest er bidragsfrie til Forsikrings-selskaberne, skulde slippe helt fri for at yde noget. Men, som sagt, jeg maa paa dette Punkt tage mine Ord tilbage.

Marius Jensen: Naar Oppositionen har maattet tage den Stilling at stemme imod Lovforslaget, er det fordi vi slet ingen Indrømmelser har kunnet opnaa over for vore Ønsker om Ændringer. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Westermann siger, at Ministeren var ganske afvisende; det var kun med Hensyn til det lille Ord „Nyholm“, vi fandt Imødekommenhed fra Ministerens Side. Det havde være ganske rimeligt, om man havde taget Hensyn til de Ønsker om Ændringer, vi havde, f. Eks. angaaende det 2 pCts. Vederlag til Selskaberne. Jeg er ganske vis paa, at hvis Selskaberne paa Grund af denne Lov faar forøgede Udgifter, vil disse blive lagt over paa de forsikrede, og derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ret i, at det ikke vilde være godt at sætte disse 2 pCt. ind. Hvis de sættes ind, bliver der ingen rimelig Begrundelse for Selskaberne til at forhøje Kontingenterne. Derfor vil jeg fastholde Ændringsforslaget.

Ogsaa Forslaget om at ændre Aarstallet til 1939 er ganske rimeligt, da vi nu er rykket den 1. April saa nær, som vi er.

Westermann: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen sagde, at jeg har refereret de Forhandlinger, der har fundet Sted, og oplæst en Udskrift af den Indstilling, der var givet fra Borgerrepræsentationen vedrørende denne Omlægning af Brandvæsenets Udgifter i København, og derved talt om, hvad Forfædrene har sagt, og det var der

ingen Interesse for i Øjeblikket. Dette er urigtigt. Jeg har henvist til Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der udtrykkeligt staar: „Ifølge Beregninger, der var opstillet af den af Justitsministeriet i 1861 nedsatte Kommission, der skulde overveje Ordningen af Københavns Brandvæsen, antoges Udgifterne til Brandvæsenet ikke at ville overstige“ det og det. Dette er urigtigt, og derfor har jeg fremskaffet Afskrift af den Indstilling, som dengang blev givet til Magistraten, og den viser, at de Bemærkninger, der her findes til Lovforslaget, er fuldkommen misvisende og urigtige. Det, der er Tale om, er for saa vidt ikke, hvad Forfædrene har sagt, men at de Oplysninger, der her er givet det høje Ting, er fuldkommen urigtige.

Derefter sagde det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at de Konservative ikke vilde være med til at dække Udgifterne i Anledning af Civilbefolkningens Beskyttelse mod Luftangreb. Det, der kan være Tale om her som Merudgift, de 7 pCt., man er gaaet højere op end nødvendigt af Hensyn til Brandvæsenet, kan højst dreje sig om 150 000 Kr., medens den samlede Forøgelse i Forhold til tidligere er 650 000 Kr. Der er altsaa foruden Udgifterne til Luftværn andre ekstraordinære Udgifter, efter hvad den højtærede Justitsminister har oplyst, og det, der gaar med til den civile Luftbeskyttelse, kan end ikke dreje sig om 150 000 Kr. Følgelig er det ikke alene dette, men den samlede Forhøjelse, vi er gaaet imod.

Naar det ærede Medlem derefter vover at sige med Hensyn til den civile Befolkningens Beskyttelse mod Luftangreb, at de Konservative paa Forhaand fragaar de økonomiske Forpligtelser, vil jeg henvise til, hvad Det konservative Folkepartis Ordfører i det andet høje Ting sagde, og hvad jeg selv sagde ved første Behandling her — det staar Sp. 2950 —: „Vi er ogsaa villige til til enhver Tid at medvirke til at yde de hertil fornødne Midler, men vi kan ikke under nogen Omstændigheder gaa med til eller indse Berettigelsen af, at en enkelt Klasse af Borgere ensidigt skal bære disse Udgifter.“

Den højtærede Justitsminister indledte med at sige, at denne Forhandling desværre ikke var blevet lidenskabsløs. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om den fra min Side ikke har været fuldt saglig, om der er noget, som den højtærede Justitsminister kan anke over. Jeg kan ikke se andet, end at de Anker, jeg har fremført, er rigtige, men der er ikke taget Hensyn til